

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 52 PŽ-3615/2023-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, te Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom SPLIT SHIP MANAGEMENT, d.o.o. u stečaju, Split, 114 brigade 12, MBS 060001149, OIB 98656583257, odlučujući o žalbi ZORANA MILETIĆA, Split, Nazorov prilaz 1A, OIB 73025684607, kojeg zastupa punomoćnik Nikica Bojkić, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-397/2013-582 od 3. rujna 2023., u sjednici vijeća održanoj 5. prosinca 2023.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba Zorana Miletića te ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-397/2013-582 od 3. rujna 2023. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski je sud riješio:

„I. Određuje se nagrada stečajnoj upraviteljici Natalija Mladineo iz Splita, Viška 24, OIB: 62875698528, za obavljene poslove u ovom stečajnom postupku u ukupnom bruto iznosu od 83.615,37 EUR/630.000,00 kn, uvećan za obračunati doprinos na zdravstveno osiguranje od 7,5%, što čini ukupan trošak isplate od 89.886,52 EUR/677.250,00 kn.

II. Ovo rješenje objaviti će se na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda.

III. Isplata će izvršiti nakon pravomoćnosti ovog rješenja.

IV. Nalaže se razriješenom stečajnom upravitelju Zoranu Miletić, Split, Nazorov prilaz 1A, OIB 73025684607, da u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja izvrši povrat isplaćenih predujmova s osnova nagrade stečajnom upravitelju u ukupnom neto iznosu od 270.033,20 kn/35.839,56 EUR u korist računa dužnika SPLIT SHIP MANAGEMENT, d.o.o, Split, 114. brigade 12., MBS: 060001149., OIB: 98656583257, u stečaju.“

2. Tako je prvostupanjski sud u odnosu na pobijanu točku IV. izreke odlučio primjenom odredbe čl. 94. st. 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) te odredbe čl. 6. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i

plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba) jer je utvrdio da je žalitelj od samog početka obnašanja dužnosti neuredno obavljao svoju dužnost. Nije dostavio očitovanje za opće ispitno ročište o prijavi tražbina 6 najvećih vjerovnika čije se tražbine temelje na ovršnim ispravama a zbog čega bi ovi vjerovnici imali potrebnu većinu na skupštini vjerovnika – izvještajnom ročištu te je na taj način namjerno manipulirao na ispitnom ročištu i spriječio eventualno imenovanje novog stečajnog upravitelja. Zbog toga su tražbine ispitane tek 2021. godine. Posljedica je takvog postupanja donošenje odluka na izvještajnom ročištu 10. rujna 2015. da će se rješenje o ispitanim tražbinama donijeti te odluke o daljnjem tijeku stečajnog postupka koje se tiču unovčenja stečajne mase donijeti tek nakon što Vrhovni sud Republike Hrvatske, odnosno Ustavni sud Republike Hrvatske odluče o podnesenoj reviziji odnosno ustavnoj tužbi. To je uzrokovalo zastoje u postupku koji je trajao gotovo 6 godina. U međuvremenu je stečajni upravitelj dostavljao izvješća izvan roka od tri mjeseca koja su bila nepotpuna i protivna odredbama Stečajnog zakona. Zbog toga je sud u postupku nadzora nad radom stečajnog upravitelja odlučio provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje kojim su utvrđene određene nepravilnosti. Zaključak je suda je stečajni upravitelj dužnost neuredno obnašao i na štetu stečajne mase dužnika s obzirom da je stečajnu masu umanjio za nenaplaćenu zakupninu i određene troškove. Odluka o razrješenju stekla je svojstvo pravomoćnosti nakon podnesene žalbe stečajnog upravitelja te je zbog toga sud zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti utvrdio da žalitelj nema pravo na nagradu i da mora u stečajnu masu vratiti uplaćene iznose predujma nagrade. Predujmovi su isplaćivani u mjesečni iznosima od 4.000,00 kn za cijelo vrijeme trajanja stečajnog postupka do razrješenja.

3. U odnosu na točku I. izreke kojom je određena nagrada stečajnoj upraviteljici Nataliji Mladineo sud je utvrdio da joj u cijelosti pripada nagrada sukladno Uredbi prema vrijednosti imovine stečajnog dužnika. Sud navodi da se radi o složenom stečajnom postupku, a poslovi stečajne upraviteljice odnosili su se i na sređivanje poslovne dokumentacije dužnika koju je neuredno vodio raniji stečajni upravitelj što je bio i preduvjet za izradu i prihvaćanje stečajnog plana u kojem je procesu stečajna upravitelja bila i osobno jako angažirana i sve poduzete radnje obavljene su u kratkom roku. Zakonom nije propisano da stečajna upravitelja mora sama izraditi stečajni plan niti se usluge plaćene za izradu stečajnog plana trebaju odbiti od konačne nagrade stečajnog upravitelja.

4. Žalitelj Zoran Miletić, koji je ranije razriješeni stečajni upravitelj, podnio je žalbu protiv prvostupanjskog rješenja osporavajući njegovu pravilnost zbog svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da odlukom o njegovu razrješenju nije odlučeno i da je u obvezi vratiti primljene iznose predujma. Prvostupanjski sud nije utvrdio i raspravio činjenice kako je to upućen ukidnim rješenjem drugostupanjskog suda. Osporava da vjerovnici čije tražbine nisu ispitane na općem ispitnom ročištu nisu imali pravo glasa na izvještajnom ročištu jer suprotno proizlazi iz zapisnika s održanog ročišta. Prijave tražbina tih vjerovnika sadržavale su opsežnu dokumentaciju i djelomično na stranom jeziku, a kartice vjerovnika nisu bile usklađene što je bilo potrebno učiniti. Cijelo vrijeme trajanja stečajnog postupka žalitelj je dostavljao izvješća, a sva ta izvješća nisu bila predmet vještačenja. Osporava i tvrdnje o nepravilnostima ugovora o zakupu i s tim u vezi provedeno

vještačenje. Stečajni upravitelj nije pogodio Brodskom upravljaju d.o.o. na štetu ostalih vjerovnika i nije za razliku od nove stečajne upraviteljice proveo kompenzaciju jer nisu bile ispunjene pretpostavke. Stečajnom upravitelju nije bilo omogućeno izjasniti se na provedeno vještačenje u potpunosti, a sud njegove primjedbe nije dostavio vještaku. Žalitelj je ispitivao preko 40 prijavljenih tražbina i postupao sukladno odlukama vjerovnika s izvještajnog ročišta. Ishodio je presude povoljne za dužnika. Na traženja suda dostavljao očitovanja i uredno evidentirao i naplatio sva potraživanja stečajne mase. S obzirom na obujam poslova koje je obavljao žalitelj navodi da mu pripada veći dio utvrđene nagrade, a posebno uzevši u obzir da nova stečajna upraviteljica nije osobno izradila stečajni plan koji je prezentirala skupštini vjerovnika. Provedena vještačenja i izradu stečajnog plana obavile su treće osobe i na štetu stečajne mase u znatnim iznosima. Predlaže da se preinači rješenje poslovni broj St-397/13-442 od 31. prosinca 2021. i utvrdi da je žalitelj uredno obavljao dužnost stečajnog upravitelja i utvrdi razmjerni dio nagrade prema obavljenim radnjama i uloženom vremenu te da se utvrdi da žalitelj nije dužan vratiti iznos uplaćenih predujmova nagrade kao i da se djelomično odbije zahtjev stečajne upraviteljice za određivanje nagrade u punom iznosu nagrade. Podredno predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovan postupak.

5. Žalba Zorana Miletića je osnovana.

6. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 pročišćeni tekst, 25/13, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ/96.

7. Pobijana odluka zbog pogrešnog pravnog pristupa sadrži nejasne, nerazumljive, nelogične i proturječne tvrdnje o odlučnim činjenicama zbog čega pobijanu odluku nije moguće ispitati. Osnovano žalitelj navodi da prvostupanjski sud nije raspravio sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud odlučujući o žalbi protiv ranijeg rješenja o određivanju nagrade stečajnoj upraviteljici odnosno povrata isplaćenih predujmova žalitelju, a što je bilo od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

8. Već je u ranijoj ukidnoj odluci drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-2571/23 ukazano na činjenicu da je stečajni postupak započeo kad je na snazi bio Stečajni zakon („Narodne novine“ broj: 46/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96) iz 1996. godine, a kasnije Stečajni zakon iz 2015. godine je u odredbi čl. 441. SZ-a odredio retroaktivnu primjenu pojedinih odredbi kasnijeg zakona i to upravo onih koje se odnose na konkretnu pravnu i činjeničnu situaciju. Jednako je tako u trenutku kad je prvostupanjski sud odredio predujam nagrade u odluci poslovni broj St-397/13 od 3. kolovoza 2015. u primjeni bila Uredba o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 189/03; dalje: Uredba/03), a prilikom odlučivanja o nagradi stečajnim upraviteljima na snazi je bila Uredba o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba/15) koja je stupila na snagu 10. listopada 2015. i kojom je derogirana primjena ranije Uredbe/03.

9. Neosnovano prvostupanjski sud odlučnu činjenicu za određivanje prava na nagradu nalazi isključivo u pravomoćnoj odluci o razrješenju žalitelja s obzirom na to da je žalbu žalitelja drugostupanjski sud odbacio kao nedopuštenu, a žalbu vjerovnika odbio kao neosnovanu. Radi se o rješenju poslovni broj PŽ-345/22 u kojoj se između ostalog navodi da je postupanje žalitelja u stečajnom postupku bilo protivno zakonskoj odredbi kojom su propisane dužnosti stečajnog upravitelja ukazujući na određene nepravilnosti. U izreci rješenja prvostupanjski je sud naveo da se stečajni upravitelj razrješava zbog neurednog obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja. Pitanje neurednog odnosno nesavjesnog obavljanja dužnosti Stečajnim zakonom nije definirano u smislu da postoji točno određenje što znači nesavjesno obavljanje dužnosti. Ako su dužnosti stečajnog upravitelja opisno navedene u odredbi čl. 89. st. 1. SZ-a, a nije isključeno da u okviru njegovih dužnosti spadaju i neimenovane dužnosti ovisno o potrebama stečajnog postupka, a nesavjesno postupanje stečajnog upravitelja predstavlja povredu bilo koje od navedenih dužnosti, značilo bi da stečajni upravitelj koji je razriješen zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti nema pravo niti na kakvu nagradu.

10. S druge strane razlog za razrješenje prema odredbi čl. 91. st. 2. SZ-a koji je bio na snazi u vrijeme donošenja odluke o razrješenju koristi sintagmu „ako svoju dužnost ne obavlja uspješno“ kao razlog za razrješenje. Postavlja se pitanje je li „nesavjesno“ obavljanje dužnosti istovjetno s „neurednim“ kako je naveo prvostupanjski sud u izreci odluke o razrješenju odnosno jesu li ova dva izraza obuhvaćena općim razlogom neuspješnosti u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja. Već je u svojoj odluci poslovni broj PŽ-345/22 ovaj drugostupanjski sud naveo da postupanje stečajnog upravitelja ukazuje da je postupao protivno zakonskoj odredbi kojom su propisane dužnosti stečajnog upravitelja pa se navodi i da se radi o dijelom neurednim izvještajima, nebrigama za naplatu tražbina i netransparentnim vođenjem poslova oko davanja u zakup i naplate zakupnine. Međutim, predmet tog ranijeg drugostupanjskog postupka nije bilo podrobnije ispitivanje obujma svih njegovih povreda dužnosti, a isto tako i obavljenih dužnosti i onih radnji i obavljenih poslova koji su prihvaćeni od strane vjerovnika na skupštinama vjerovnika kao i onih poslova koji se odnose na podnesene izvještaje stečajnom sucu i svih poslova koje je obavio i naveo u žalbi. O tome se prvostupanjski sud nije izjasnio. S obzirom na vrijeme trajanja stečajnog postupka sud je mogao razriješiti stečajnog upravitelja po službenoj dužnosti jer bi se moglo tumačiti i da nerazmjerno dugo trajanje stečajnog postupka znači da on ne obavlja uspješno svoju dužnost, a tu bi se isto tako mogli utvrditi elementi nesavjesnog postupanja. Osim toga povezujući odredbu čl. 91. st. 1. sa st. 2. SZ-a koji je bio na snazi u vrijeme razrješenja, ako prilikom utvrđivanja uspješnosti kao širi rodni pojam treba uključiti i pojam nesavjesnosti kao niži rodni pojam, da razriješeni stečajni upravitelj nakon što je razriješen moguće nema pravo ni na kakvu nagradu i da mora vratiti primljene predujmove bez obzira na to je li obavljao poslove u duljem vremenskom razdoblju. Dakle, u takvoj situaciji potrebno je utvrditi koje je sve poslove obavljao stečajni upravitelj od imenovanja do razrješenja.

11. U odnosu na vraćanje primljenih iznosa predujma prvostupanjski sud navodi da je odlučio primjenom odredbe čl. 94. st. 7. SZ-a jer da stečajni upravitelj razriješen zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti nema pravo na nagradu. Međutim,

navedena odredba čl. 94. st. 7. SZ-a koju sud primjenjuje kao pravnu osnovu za donošenje pobijane odluke za povrat isplaćenih predujmova ne propisuje određeno na koji način sud treba postupiti u situaciji kad je stečajni upravitelj prije razrješenja primao predujmove nagrade. O vraćanju onog što je tijekom postupka primio u odredbi sadašnjeg čl. 91. st. 4. SZ-a određeno je da sud može razriješenom stečajnom upravitelju rješenjem naložiti vraćanje onoga što je tijekom postupka primio, osobito ako odbije ispuniti nalog suda u vezi s predajom dužnosti, ako odbije ili nepotrebno odgađana predaju dokumentacije ili ako ne postupi prema nalogu suda za dostavu izvješća. Prvostupanjski sud ne navodi postoji li neki od ovih taksativno navedenih razloga ili neki drugi razlog osim tvrdnji o neurednom odnosno nesavjesnom obavljanju dužnosti, a nejasno je na koji je način povezao odredbu čl. 94. st. 7. SZ-a s navedenom odredbom o mogućnosti donošenja rješenja o vraćanju onoga što je tijekom postupka primio. Doslovna primjena navedene odredbe i proširenje njezine primjene i na vraćanje primljenog bez uzimanja u obzir onog što je stečajni upravitelj stvarno i obavio tijekom stečajnog postupka dovela bi praktički do njegovog kažnjavanja. Međutim, ono što je još važnije u konkretnoj situaciji je činjenica da je stečajni upravitelj svoju dužnost obavljao gotovo 7 godina, a da nije vidljivo da je sud u okviru svojih ovlaštenja iz čl. 76. SZ-a pri obavljanju nadzora stečajnog upravitelja utvrdio neke nepravilnosti i eventualno postupanje protivno obveznim uputama, ako ih je bilo. Na taj način sud sav teret eventualno neefikasnog postupanja zbog dugotrajnog vođenja stečajnog postupka prebacuje na stečajnog upravitelja. Iz spisa proizlazi da je primjerice na skupštini vjerovnika 6. srpnja 2021. dana suglasnost na izvješće o stanju stečajne mase i obavljenim poslovima, a tek nakon toga u listopadu 2021. podnesen je prijedlog vjerovnika Brodsko upravljanje d.o.o. koji se nalazio u zakupu prostora stečajnog dužnika i Ratka Božića, stečajnog vjerovnika, za donošenje stečajnog plana odnosno sazivanje skupštine vjerovnika na kojem bi se o tome donijela odluka, koji je prvotno odbačen pa kasnije prihvaćen. Iako Zakonom i Uredbom/15 nije propisano da se predujmljeni iznosi nagrade obračunavaju prilikom konačne nagrade kako je to bilo u ranijoj Uredbi/03 prvostupanjski je sud odlučio da predujmove žalitelj mora vratiti dužniku.

12. Drugostupanjski je sud u ranijoj ukidnoj odluci ukazao prvostupanjskom sudu da odluku obrazloži jer su nedostatni razlozi obrazloženja ranije odluke o vraćanju predujmova. Prvostupanjski sud u ponovljenom postupku navodi da je provedeno financijsko vještačenje iz kojeg proizlaze određene nepravilnosti obračuna dužne zakupnine i ostalih troškova. Zakonom nije propisano na koji način sud nadzire rad stečajnog upravitelja, ali isto tako vidljivo je iz opće odredbe o načelima postupka da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze. Vještačenje sud provodi kad je to radi utvrđenja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže, a kako je to propisano odredbom čl. 250. ZPP-a koja pravila sud primjenjuje na odgovarajući način i u stečajnom postupku. Pitanje propuštanja nadzora rada stečajnog upravitelja ne može se dovesti u vezu s provođenjem vještačenja. Ako stečajni postupak traje predugo, očito je da sud nije koristio svoja zakonom propisana ovlaštenja i u tom slučaju ne može odgovornost za predugo vođenje stečaja i određene propuste prebaciti isključivo na stečajnog upravitelja tim više što se u obrazloženju navodi da neuredno obnašanje dužnosti traje od preuzimanja dužnosti stečajnog upravitelja, dakle gotovo 7 godina. Žalitelj je

prema stanju spisa dostavljao određenu količinu izvještaja sudu iako ne u zakonskim rokovima, a i uprihodio određena sredstva.

13. Prvostupanjski sud nadalje navodi da je neuredno obavljanje dužnosti žalitelj poduzimao na štetu stečajne mase. To bi značilo da je dužniku nastala šteta. Stečajni je upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicima ako je skrivljeno povrijedio koju od svojih dužnosti. O zahtjevima za naknadu štete ne odlučuje sud u stečajnom postupku nego u parničnom postupku pa je prema tome moguće i pokretanje parničnog postupka protiv žalitelja. Nejasno je stoga da li sud smatra da žalitelju ne pripada nagrada odnosno da li primljene predujmove mora vratiti jer je nanio štetu dužniku ili iz nekog drugog razloga.

14. U ranijem ukidnom rješenju drugostupanjski je sud između ostalog naveo da nije razvidno jesu li treće osobe sudjelovale u izradi stečajnog plana, a to ponavlja i žalitelj u svojoj žalbi. Prvostupanjski sud navodi da niti odredbama Stečajnog zakona nije propisano da stečajna upraviteljica mora sama izraditi stečajni plan. Iz kvartalnih izvješća stečajne upraviteljice za 2022. godinu proizlazi da su u četiri navrata isplaćivana novčana sredstva za izradu stečajnog plana i to za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka iznos od 27.475,00 kn; od 1. travnja do 30. lipnja 2022. iznos od 35.975,00 kn; za razdoblje od 1. srpnja do 30. rujna 2022. iznos od 43.750,00 kn; za razdoblje od 1. listopada do 31. prosinca 2022. iznos od 60.327,50 kn. Vidljivi su i troškovi provedenog vještačenja. Iz zakona ne proizlazi da stečajni upravitelj mora načiniti stečajni plan, ali se onda postavlja pitanje što znači da je stečajna upraviteljica bila osobno jako angažirana u procesu izrade i prihvaćanja stečajnog plana zbog čega joj pripada i maksimalna nagrada prema Uredbi/15. Stečajna upraviteljica je prema stanju spisa imala punu podršku trećih osoba koje su i izradile plan. Tvrdnja da je bila „i osobno jako angažirana, kao i sve poduzete radnje na provedbi ovako složenog stečajnog plana u roku kraćem od 60 dana“ su nelogične i protivne sadržaju spisa. Prije svega odredba čl. 89. st. 1. SZ-a propisuje da je stečajni upravitelj dužan postupati savjesno i uredno te se onda navode dužnosti koje stečajni upravitelj mora „osobito“ poduzeti. Niti jedna od navedenih dužnosti koju upravitelj mora „osobito“ poduzimati ne navodi se izrada stečajnog plana kao što se to ne navodi niti u glavi VII. Stečajnog zakona u vrijeme podnošenja prijedloga za izradu stečajnog plana, već se navodi i da stečajni upravitelj ima pravo podnijeti sudu stečajni plan. Stečajni vjerovnici su na skupštini vjerovnika 11. siječnja 2022. naložili stečajnoj upraviteljici izradu stečajnog plana kojeg je dužna prezentirati u roku od 120 dana, a odobreno je da angažira stručne osobe koje mogu udovoljiti složenom zahtjevu pri izradi stečajnog plana bez navođenja o čemu se radi. Nakon toga je na skupštini vjerovnika 17. ožujka 2023. prihvaćen stečajni plan. Prema podacima e-spisa pripremna i provedbena osnova stečajnog plana dostavljene su u spis 15. veljače 2023. odnosno više od godine dana nakon što je ranija skupština vjerovnika naložila izradu plana kojeg je stečajna upraviteljica trebala prezentirati u roku od 120 dana. Stoga je nejasno o čemu se radi i što je stečajna upraviteljica sve poduzela u razdoblju od svog imenovanja, odnosno što je poduzeo raniji stečajni upravitelj.

15. Osnovano žalitelj navodi da su nedostatni razlozi obrazloženja o tome koje je dužnosti obavio za vrijeme dok je bio stečajni upravitelj navodeći pri tome što je radio. Prvostupanjski sud o tome se nije izjašnjavao.

16. Slijedom navedenoga, valjalo je, primjenom čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a riješiti kao u izreci. U nastavku postupka sud će uvažavajući navedeno shvaćanje drugostupanjskog suda odlučiti o nagradi stečajnim upraviteljima odnosno o povratu primljenih iznosa i za to dati valjane i jasne razloge.

Zagreb, 5. prosinca 2023.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **9-30860-96b9e**

Kontrolni broj: **076fc-58a40-212f7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Mlinarić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.